ग्रा वी जिधर्मि मनेसा धृतेन प्रतिन्धियतं भुवनानि विश्वी । पृथुं तिरुशा वर्षसा बुक्तं व्यचिष्ठमत्रै रभसं दर्शानम् ॥ ५३ ॥

का॰ [१६. ५. २२.] उपविश्य मृद्मभितुक्तेत्या वा तिवमीति व्यतिषक्ताभ्याम्-ज्यामाङ्गती सुवेणाश्चपदे । ग्रस्यार्थः ग्राङ्यं संस्कृत्य पिएउसमीपे उपविश्य मृद-मिं ग्रंथपदे मृत्पिएडोपरिस्थिताश्चपद्मुद्रायामा वा ग्रा विश्वत इति ऋम्यां व्य-तिषक्ताभ्यां सुवेणाङ्गतो दे नुक्ति व्यतिषङ्गश्चैवम् ग्रा वा निधमीति पूर्वस्याः पूर्वार्धं मर्यश्रीरित्युत्तरस्या उत्तरार्धं पिठवैकाङ्गितः ग्रा विश्वत इत्युत्तरस्याः पूर्वार्ध पृषं तिरश्चिति पूर्वस्या उत्तरार्धे च पिठवा दितीयाङ्गतिरिति ॥ गृत्समद्दष्टे ग्राग्ने-खौ दे त्रिष्टुभौ । के ग्रग्ने मनसा श्रद्धायुक्तेन चित्तेन घृतेनाछोन कृवा वामाजि-वर्मि ग्रामिश्वामि दीपयामि वा घृ चर्णादीत्योः द्वादिः । कीदृशं वां विश्वामि भु-वनानि प्रतिचियतं सर्वाणि भूतानि प्रत्येकं निवसतं चि निवासगत्योः तुदादि-काद्स्माङ्तृप्रत्ययः । तिर्श्वा पृषुं तिरोज्ञ्चतीति तिर्वक् तेन तिर्वगञ्चनेन ज्यो-तिषा पृष् विस्तीर्ण वयसा धूमेन बृहतं महातम् इतो वाज्ययमूर्धे रेतः सिञ्च-ति धूम७ सामुत्रा वृष्टिर्भवतीति श्रुतेः यदा तिर्श्वा तिर्यक्प्रमाणेन पृष्टं विस्तृत-मिति बद्धदेशव्याप्तिः वयसा वयउपलित्तितेन कालेन बृह्तिमिति बद्धकालव्या-प्तिः देशकालानविह्निमित्यर्थः । तथा व्यचिष्ठं व्यचनं व्यचोऽवकाशः सोऽस्या-स्तीति व्यचवान् ग्रतिशयेन व्यचवान्व्यचिष्ठः ग्रतिशायने तमबिष्ठनाविति [पा॰ ५.३.५५.] इष्टन् विन्मतोर्लुगिति [पा॰ ५.३.६५.] इष्टनि परे मतुपो लुक् । ग्रंत्रैः र्भप्तं रभ राभस्ये घृताखन्नैः सोत्साङ्म् स्रनेकान्नैर्इतैरप्यस्य शक्तिचयो नास्तीति भावः । तथा दशानं दर्शनीयं दश्यमानं वा अन्ये देवा अदृश्या अयं तु दृश्यत **ऽ**इति भावः दृशेः शानन्प्रत्ययः ॥ ५३ ॥

ग्रा विश्वतः प्रत्यचं जिघर्म्यर्चसा मनसा तन्नुंषत । मर्यश्री स्पृक्षदंशीऽग्रुग्निमीमृशं तन्वा जर्भुराणः ॥ ५४ ॥

अरुमग्रिमातिधर्मि समलात्सिञ्चामि दीपयामि च किम्भूतं विश्वतः प्रत्यञ्चं स-र्वतः प्रत्यगात्मतया प्रतीयमानम् । सोऽग्रिर्ज्ञसा क्रौर्यर्क्तिन अकुध्यमानेन